

това поставя под съмнение това определение. Ако все пак приемем неговото съществуване, към продуктите на солунската монетарница бих отнесъл само 1 екз. № 110.

И така с нужната доза резервираност към солунското монетосечене можем да отнесем не повече от 18 екз., което е все пак значителен процент, като имаме предвид, че в Горнослав те са само 7. Донякъде същата тенденция на завишен процент продуктите на Солунската монетарница в Твърдица наблюдаваме и при монетите на Мануил I, които са 5 срещу 2.

Освен визуалните различия при останалите 51, които са подражания на трите столични, при някои от тях констатираме белези в стила, изработката, организацията и украсата на императорския костюм характерни за първата половина на XIII в., при което след като съкровището от Твърдица е било укрито най-рано във втората половина от управлението на Алексий III, т.е. след 1200 г. (поради изписаното върху монетите фамилно име Комнини), би могло да се допусне, че тези 51 монети са отсечени около 1200 г. или след тази дата.

И така, кой отсякъл тези 51 хиперперонове монети? В предишната моя публикация аз приех като възможност това да са най-ранните хиперперонове монети на Йоан III Дука Ватаци (1222-1254), чиито монети са всъщност подражания на хиперпероновите монети на Йоан II Комнин. Сега след измерването на съдържанието на злато на подобрани имитационни екземпляри (№№. 58=19.368; 59=18.84; 61=20.832 ; 79=20.88 ; 83=20.00; 88=19.51 ; 89=20.64), представители на тези три монетосечения, направено по метода на Хенди чрез измерване на специфичното тегло, извършено в лабораторията на ЕВЗ "Светлина" Сливен, и което се движи между 19 и 20 карата, докато ранните монети на Йоан III Дука Ватаци показват съдържание на злато 18 /16 карата<sup>14</sup>, ми се струва, че има място да се допусне и друга алтернатива.

Преди това обаче да се върнем отново на състава на съкровището. То включва 231 златни монети. Включването на хистаменона на Константин X (1059-1067) би могло да е съвсем случайно, на някаква случайност би могло да се дължи и включването в него на позлатената електронова монета на Алексий III, но количеството монети на останалите владетели не говорят за случайност. Те или регулярно са постъпвали в него и то е съкровище, формирано в продължение на столетие, или то съдържа монетите, участващи в монетния оборот в определен период, които по различни причини, най-често свързани с опасности, индивидуални